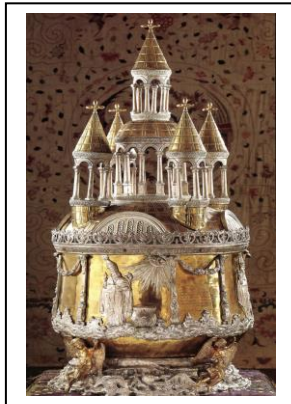

Նուէրներու, Պատարագի եւ ողորմութիւն ընելու մասին

Աղքատներուն ընդունելութիւն ընելը շատ օգտակար է ու անոնց աղօթքները Աստուծոյ մօտ են. «Երանելի է ան, որ կը խորհի աղքատին եւ չքատրին մասին, Տէրը կը փրկէ զայն, երանելի կ'ընէ երկրի վրայ եւ թշնամիներուն ձեռքը չի մատներ զայն»: (Սաղմոս 41:1-3): Կարիքատրները կերակրելու երջանկութիւնը այս է, ինչ որ Քրիստոս իրեն համար կատարուած կը նկատէ: Իսկ ի՞նչ պիտի շահիս, երբ ունեւորները խնձոյքի հրաւիրես եւ կամ ի՞նչ պիտի ըլլայ անոր օգուտը: Անօթիներուն համար եղած ընդունելութիւնը օգտակար է, իսկ կուշտերուն համար եղածը՝ ոչ: Քրիստոս չըսաւ. «Յագեցածները կշտացուցիք» ու նաեւ չըսաւ. «Խմելիք տուիք անոնց, որոնք զինով էին», այլ ըսաւ. «Տեսաք անոնք, որ ծարաւ էին եւ դուք անոնց ջուր տուիք խմելու: Տեսաք մերկերը ու զանոնք հագուցիք եւ օտարներուն այցելեցիք»: Նման գործերն են, որ արժանի պիտի ըլլան վարձատրութեան եւ երանութեան եւ ոչ թէ կուշտերուն եւ ունեւորներուն համար եղած կերուխումները, որովհետեւ ան, որ աղքատը, կարօտեալը, օտարը, հիւանդը եւ անտունը կը կերակրէ, ոչ թէ մարդ մը, այլ՝ Քրիստոսն է, որ կ'ընդունի, Քրիստոսն է, որ կը սփոփէ, Քրիստոսն է որ կը մխիթարէ, Քրիստոսն է, որ կը հանգչեցնէ եւ Քրիստոսն է, որ կը ծառայէ, քանզի անսոս է Տէրունի խօսքը:

(Ճառեր Յովհան Մանդակունի)

ՍՐԲԱՆՈՅՍ ՄԻՒՐՆԸ

Միւռնուած Մանուկը

Երբ եկեղեցւոյ արգանդէն ծնած մանուկը միւռնուով կ'օծուի, կը դադրի լոկ իր երկրաւոր ծնողին զաւակը ըլլալէ եւ կը դառնայ զաւակը իր երկնաւոր ծնողին՝ Աստուծոյ: Ինչ որ դադրի երկրաւորին ժառանգատէր ըլլալէ եւ կը դառնայ ժառանգորդ երկնայինին:

Սրբալոյս միւռնին էջքը հայ մանուկին վրայ՝ Սուրբ Հոգիին էջքն է անոր սրտին մէջ: Ս. Գրիգոր Տաթևացին կ'ըսէ. «Ինչպէս Քրիստոսի մկրտութեան ժամանակ Սուրբ Հոգին իջաւ անոր վրայ, նոյնպէս ալ, երբ մկրտենք մեր մանուկները, կը դրոշմենք զանոնք միւռնուով՝ իբրեւ նշան Սուրբ Հոգիի էջքին իրենց վրայ»(13):

Երբ հայ մանուկը միւռնուով կ'օծուի, կը դառնայ հա՛րաբ Սուրբ Հոգիին, կը դառնայ անդա՛մ Քրիստոսի մարմինին, կը դառնայ հարազատ զաւակ երկնաւոր Հօր:

Շարունակելի

ԲՈՒ ԽՕՍԵՂ ԽՄ ՌՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ԶԱՒԻՆՏՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԵ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 17 ՅՈՒՆԻՍ 2022

ԹԻՒ 29

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ

Ես. 3.1-11: Հռ. 11.13-24. Ստ. 14.13-21

ՅԻՍՈՒ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՏԹԵՈՍԻ 14.13-21

Երբ Յիսուս Յովհաննէսի գլխատումը լսեց, նաւակով մեկնեցաւ այդտեղէն եւ առանձին գնաց ամայի վայր մը: Շրջանի քաղաքներուն բնակիչները լսելով ասիկա, քալելով հետեւեցան իրեն: Երբ Յիսուս նաւակէն դուրս ելաւ, տեսաւ մեծ բազմութիւնը, գթաց անոնց վրայ եւ հիւանդները բժշկեց:

Երեկոյեան, իր աշակերտները իրեն մօտեցան եւ ըսին. «Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն ալ ուշ է: Արձակէ՛ ժողովուրդը, որպէսզի երթան շրջակայ գիւղերը իրենց համար ուտելիք գնելու»:

Յիսուս ըսաւ. «Ինչո՞ւ իրենք երթան: Դուք տուէ՛ք անոնց ուտելիքը»:

Անոնք ըսին Յիսուսի. «Հոս գրեթէ ոչինչ ունինք, բացի հինգ հացէ եւ երկու ձուկէ»:

Յիսուս ըսաւ. «Հոս բերէ՛ք անոնք»:

Եւ հրամայեց, որ ժողովուրդը նստեցնեն խոտին վրայ: Ապա առաւ հինգ հացը եւ երկու ձուկը, փառք տուաւ Աստուծոյ, օրհնեց, կտրեց հացերը եւ տուաւ աշակերտներուն, որոնք բաշխեցին ժողովուրդին: Բոլորն ալ կերան ու կշտացան եւ աշակերտները աւելցած կտորները հաւաքելով՝ տասներկու սակառ լեցուցին: Իսկ ուտողներուն թիւը շուրջ հինգ հազար էր, կիներն ու մանուկները չհաշուած:

ՍՈՒՐԻ ԳԻՐԲԸ ԿԸ ՓՈԽԷ ՄԵՐ ԿԵԱՆՔԸ

Կը պատմուի, թէ հիւսիսային Ափրիկէի մէջ մարդակեր մը դարձի կու գայ եւ ինժեքներ կը նուիրէ աղօթքի եւ Սուրբ Գիրքի ընթերցանութեան: Օր մը հանրային պարտեզի մը մէջ նստած, երբ Սուրբ Գիրք կը կարդար, Ամերիկացի մը կը տեսնէ զինք եւ ծաղրելով կ'ըսէ. «Դու՛ն, ո՛վ Ափրիկեցի, դո՛ւն ալ սկսար Սուրբ Գիրք կարդալ»: Նորադարձ Ափրիկեցին կը պատասխանէ ըսելով. «Եթէ Սուրբ Գիրք չկարդայի, դուն հիմա իմ ցաւս եղած պիտի ըլլայիր»: Այս պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս Սուրբ Գիրքը կրնայ փոխել մարդուն կեանքն ու նկարագիրը: Անկա մարդակեր մարդը կը վերածէ մարդասէր մարդու:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՍՐԲՈՑ՝ ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ ԱՌԱՔԵ- ԼՈՅՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ՊՕՂՈՍԻ ԵՐԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ

Պօղոս Առաքեալ

Քրիստոսի յարութենէն ու համ-
բարձումէն ետք ընտրուած առաքեա-
լը՝ Պօղոս առաքեալ եղաւ քրիստոնէ-
ութիւնը տարածող եւ քարոզող մեծա-
գոյն առաքեալը: Ան իր հրեական
ծագումով, ստացած յունական կրթու-
թեամբ եւ հռոմէական հայատակու-
թեամբ, կը դառնայ ընտիր անօթ լա-
ւագոյն տարածելու քրիստոնէութիւ-
նը այն ժամանակուան մշակոյթին
համապատասխան մօտեցումով, եւ
իր հռոմէական հայատակութենէն
օգտուելով:

Պօղոս առաքեալ, որ նախապէս
կը կոչուէր Սօղոս, ծնած է Կիլիկիոյ
Տարսոն քաղաքին մէջ, բայց սնած
Երուսաղէմի մէջ, Գամաղիէլի ձեռքին
տակ, հրեական ճշմարիտ օրէնքով
(Գրծ. 22.3): Ան եղած է փարիսեցի եւ
թունդ ազգայնական:

Քրիստոնէական եկեղեցոյ առա-
ջին շրջանին, Պօղոսի մեծագոյն
մտահոգութիւնը կ'ըլլայ հալածել
քրիստոնէաները եւ բանտարկելով,
հրէութեան վերադարձնել զանոնք: Ան
Երուսաղէմի մէջ բոլորէն ճանչցուելով
իբրեւ հակառակորդ նոր կրօնքին, կը
խնդրէ քահանայապետէն, որպէսզի
Դամասկոս երթայ ու այնտեղ եւս հա-
լածէ քրիստոնէաները եւ բանտ նետ
զանոնք: Սակայն Դամասկոսի ճամ-
բուն վրայ Քրիստոս կը յայտնուի
իրեն եւ դարձի կը բերէ, զինք
ընտրելով իբրեւ մեծագոյն քարոզիչը
Քրիստոնէութեան:

Այսպիսով Պօղոս, այս անգամ Մե-
ծագոյն եւ ճշմարիտ Քահանայապե-
տէն առաքուելով, կը կազմակերպէ ճամ-
բորդութիւններ, որոնք կ'ըլլան իր առա-
քելութեան ամենէն գործօն ժամանակ-
ները եւ առիթները:

Ան կը հիմնէ եկեղեցիներ եւ իր ճամ-
բորդութիւններէն ետք նամակներ դրկե-
լով անոնց, կը քաջալերէ զիրենք մնալու
այն հաւատքին մէջ, որ ինք քարոզած է
իրենց: Պօղոս առաքեալի նամակները
Նոր Կտակարանին մէջ, թիով 14 հաս-
 են:

Պօղոս առաքեալի կատարած երեք
ճամբորդութիւններուն մասին կը պատմէ
Գործք Առաքելոց գիրքը, ուր հեղինակը
ներկայացնելով Պօղոս վերջին ճամբոր-
դութիւնը դէպի Հռոմ, կը փակէ գիրքը:

Աւանդութեան համաձայն, Պօղոս կը
հասնի մինչեւ Սպանիա եւ ապա վերա-
դառնալով Հռոմ այնտեղ սուրով կը նա-
հատակուի:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Ո՞Վ Է ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ՀԱՍՏԱՏՈՂԸ

Յիսուս Գրիստոս՝ իր մատնութեան
երկնային: Երբ վերնատունը իր աշա-
կերտներուն հետ սեղան նստած էին,
Հին Ուխտի Զատիկը կատարելէն ետք,
Նոր Ուխտի Զատիկը հաստատեց, հացը
առնելով ըսաւ. «Առէ՛ք կերէ՛ք, ասիկա
իմ մարմինս է» (Մտ. 26.26), ապա
բաժակը առաւ ու ըսաւ. «Ամենք ալ
խմեցէ՛ք ասկէ, ասիկա իմ Նոր Ուխտի
արիւնն է» (Մտ. 26.28), եւ զայն Առաք-
եալներուն հաղորդելով պատուիրեց
միշտ կատարել հաղորդութեան խոր-
հուրդը, (ըսելով) այս մէկը կատարեցէ՛ք
իմ յիշատակիս համար (Ա. կրթ. 11.24):

Հ ՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏ ԳԱՍ

ԿՆՆԳՐԱԿՈՆՆԱՐՍ ՄԵՐ ԵՐԶՎՊԱՏԻՆ ՄԷՋ ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՈՐԵՆՅՈՂ ՊԱԿԱՍԻՆ

Երկրորդ պատճառ մը, թէ ինչպէս
Մարիամ գիտցաւ, որ գինին պակաս
էր: Մարիամ Աստուծոյ Հոգիով լեց-
ւած անձ մըն էր: Մէկը, որ Աստուծոյ
Հոգիով կ'ապրի եւ կ'առաջնորդուի՝
անպայման, որ կը գիտակցի այն պա-
կասին, որ գոյութիւն ունի իր միջա-
վայրին, իր ընտանիքին, իր եկեղե-
ցիին եւ իր ազգին կեանքին մէջ, ա-
ռանց որ մէկը իրեն բան մը խօսի այդ
մասին:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ Հ ՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ

Կարիք մը կամ պակաս մը կար եւ
Մարիամ անդրադարձաւ այդ կարիքին
եւ այդ կարիքը ներկայացուց իր
Որդիին եւ խնդրեց իր միջամտու-
թիւնը: Մենք կը զգանք եւ կ'անդրա-
դառնանք այն պակասին, այն կարի-
քին, այն թշուառութեան, այն հոգեւոր
ծարաւին, որ գոյութիւն ունի մեր
շրջապատին մէջ, մեր նմանին կեան-
քին մէջ, եւ եթէ կ'անդրադառնանք այդ
բոլոր կարիքներուն, ի՞նչ կ'ընենք:
Զանոնք աղօթքով Տէր Յիսուսի
տրամադրութեան ներքեւ կը դնենք եւ
իր միջամտութիւնը կը խնդրենք,
ինչպէս Մարիամ ըրաւ:

ԱՌԱՊ

Պղտմութիւնն ու հաւատքը թող չպակ-
սին թեզմէ, զանոնք կարիքէ պարտաւորեցէ՛ք
եւ այնմանագոյն պարիս, պատասխանի միտ:
Առակ 3.3

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ ԿՈՒՉԵՍ...

ԵԹԷ ԱՇԽԱՐՀԻ ՉԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ՔԵՋ ԿԸ ՎԱՍՏՆԷ, ԿԱՐԳՎ 27-ԲԳ ՍԱՂՄՈՍԸ

ԱՂՕԹՔ ԵՒ ՕՐՅՆԵՐԳ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Տէրն է լոյս եւ փրկութիւնս, որմէ՞
պիտի վախնամ ես: Տէ՛րն է կեանքիս
ապաւէնը, որմէ՞ պիտի դողամ ես:

Չար մարդիկ, որոնք հետս թշնա-
մացած՝ զիս կը հալածեն, փորձեցին
միսս ուտել, սակայն իրենք տկարա-
ցան եւ ինկան: Նոյնիսկ, եթէ ամբողջ
բանակ մը վրաս յարձակի, սիրտս
վախ պիտի չզգայ: Նոյնիսկ եթէ ին-
ծի դէմ ճակատամարտ յարդարուի՝
դարձեալ Աստուծոյ պիտի վստահիմ:

Մէկ բան խնդրեցի Տիրոջմէ, եւ
սա՛ է աղաչանքս: Կեանքիս բոլոր օ-
րերուն Տիրոջ տան մէջ բնակիլ, ըմ-
բռնել Տիրոջ վայելչութիւնը, եւ
զի՛նք պաշտել իր տաճարին մէջ:

Նեղութեան ժամանակ իր յարկին
տակ պիտի պահէ զիս, իր տաճարը
զիս պիտի պատսպարէ, ամուր
ժայռի վրայ պիտի կանգնէ զիս:

Եւ հիմա գլուխս բարձր պիտի
կանգնիմ զիս շրջապատող թշնամի-
ներուս դէմ, եւ ուրախ աղաղակով գո-
հեր պիտի մատուցանեմ Տիրոջ տա-
ճարին մէջ, պիտի երգեմ ու նուագեմ
իրեն համար:

Ո՞վ Տէր, լսէ՛ աղաչանքս, երբ քեզ օգ-
նութեան կը կանչեմ, ողորմէ՛ ինձի եւ
պատասխան տո՛ւր:

«Ձի՛ս փնտռեցէք», ըսիր դուն, եւ իմ
սիրտս քեզի պատասխան տուաւ.
«Քեզի՛ կը փնտռեմ, Տէ՛ր»: Ինձմէ՛ ե-
րես մի՛ դարձնէր, բարկութեանդ մէջ
մի՛ հեռանար ինձմէ՛ ծառայէր:

Դուն, որ ինձի օգնական եղար, մի՛
մերժեր զիս, եւ մի՛ լքեր, ո՞վ Աստ-
ւած, իմ փրկիչս:

Նոյնիսկ եթէ հայրս ու մայրս զիս լը-
քեն, զիստեմ որ դուն Տէ՛ր, զիս պիտի
ընդունիս: